

085 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Wasse

't Is zaeterdagaevend zeuven ure. Moeder Annechie lôopt bedrijvig guns en weer. Ze hebbe brôôd gegete, 't taofelzaailtjie afgeveegd en de borrechies in hêêt waoter mit 'n bietjie sodao gewasse. De grôôte jonges zijn d'n dijk al op. Ze kijke soms naer 'n maaisie, mor schijne nog gêên haost te maoke. De jongste is nog maor net veertien, die gaot de deur nog niet zô uit. Op zaeterdagmiddag gaot iederêên in bad. Nou ja, in bad..., we bedoele aagelijk in d'n taail. De drie grôôte jonges krijge omstebeurte 'n puts waarm waoter en schôône klere mee naer 't zolder en dan komt de jongste nog. Hêêl de middag is t'r bekant mee gemoeid.

Saeves as aales 'n mietjie rustig is geef moeder Annechie d'r aage een grôôte beurt en dan is vaoder Gaarit d'r ok nog. D'n êênigste dochter Sijgchie komt nou van bovene. Ze brengt gelijk 't onte ondergoed van de broers mee naer beneejene. Sijgchie is nou zestien. Ze is nie gaon diene toe ze van 't school kwam. Vaoder vong, dà ze mor thuis mos komme waarke. Moeder had 't al zô lang aarg druk gehad en thuis zou ze 't huishouwe goed kenne lere. Nou gaot ze twêê daege in de week uit waarke. Dat is wel aanpakke zô 'n hêêlen dag bonseme en veraal 's winters is 't gêên lollechie. 't Geef aanderhaalve gulde per dag en drie gulde in de week is mooi meegenome. Soms krijgt ze ok wel 's een extraochie en dat is bij mekaor 'n mooi zakcentjie, dat mit 'n aevend braaischool en 'n aevend naailes bekant weer op is.

“Waerom hê-je nou je goeje jurk aan? vraegt moeder Annechie. We motte de ketelpakke van de jonges nog in de sodao zette”. Sijgchie haolt d'r schoere op. “Ok dat gerommel nog op de zaeterdagaevend”, sputtert ze. Mor moeder zegt, dat ze wel in de wêêk motte, aandere krijg-ie ze 'n maandag nooit schôôn mit aal dat ijzerroest van de wurf. Hannes en Aorie hebbe 'n overall voor 't waark, mor Jôôst houdt 't bij z'n blauwe kiel en z'n pilose broek. Die overalls zijn nieuwerwetse dinger, die mot-ie niet. Omgekeerd het moeder 'n hekel an die pilose broek, want as ze nat zijn kà-je ze bekant niet oplichte. “Je weet gewoon nie waer aal dat goed vandaen komt, kenne me gêên twêê keer in de week gaon wassë?, oppert Sijgchie. “Bè-je nou hêêlemael mal, dat twêê keer 'n hôôp sop en stokes en dan mot-jie ok veul meer klere hebbe. Oh, oh, wat die jonge maaiden al nie verzinne”, is 't weerwoord van moeders.

In 't schuurtie staot al 'n taail mit laauw sodaowaoter en daer gaot aal 't vuile waarkgoed in. Aal 't aandere gaot in de wasmand en nou mor wachte tot maandag. 'n Maondagochtend om vijf uur lôopt de wekker af, want vaoder Gaarit mot mit d'n eerste traain van Baonhoek naer buitenaf. Hij mot ok nog 't êên en aander voor d'n hêêle week meeneme. De jonges motte om zeuven uur op de wurf zijn en d'r mot netuurlijk ok gewasse worde omdat 't wasdag is. Vaoder Gaarit zel voor die weg gaot de kachel in 't schuurtie aanmaoke en de wasketel d'r op zette. Die kachel is een lêêg potkacheltjie, mor 't brandt kollesaol. Ze noeme 't een avvepeurtie.

Dut is weer 'n stuksie van 'n lezeres, waervoor onze dank. De volgende keer hope we mit dut onderwaarp deur te gaon, want 't is vrij lang. Op ons berichie dat we uitkeke naer buitenafverhaole hebbe me 'n leuke reaktie gekrege. Hiervoor dank, we zelle daer zeker gebruik van maoke en kijke of t'r nog meer mense wat over buitenaf wille schrijve.

